

Ružena Smaťanová

*Poviedky
o láske a vášni*

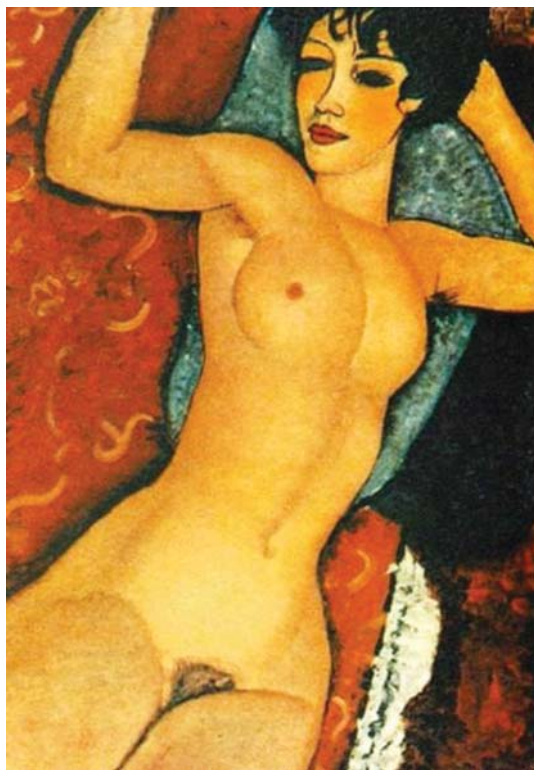

*Petites histoires
d'amour et de
passion*

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Edícia Próza

Ružena Smaťanová

*Poviedky
o láske a vášni*

*Petites histoires
d'amour et de
passion*

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

Copyright © Ružena Smatanová 2009

Translation © Emil Paliatka 2009

Cover design © Juraj Kovács 2009

© Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, spol. s r. o., Bratislava

e-mail: vsss@stonline.sk

<http://www.vsss.sk>

VYDAVATEĽSTVO
SPOLKU SLOVENSKÝCH SPISOVATEĽOV
spol. s r. o.

Ružena Smatanová: Poviedky o láske a vášni

Preložil Emil Paliatka

Zodpovedná redaktorka Božena Rolková

V literárnom diele sú použité reprodukcie aktov Amedea Modiglianiho

Obálka Juraj Kovács

Sadzba Anna Chovanová

Tlač AZ Print

Prvé vydanie

Printed in Slovakia

ISBN 978-80-8061-358-7

Úvod

Táto moja knižka, ako napokon aj všetky predchádzajúce, je o láske. Tento raz však je o láske medzi mužom a ženou, o vášni, ktorá nás spaľuje, keď sa zaľúbime. Je o láskach naplnených i nenaplnených, ale predovšetkým je o neustálom hľadaní toho zvláštneho fenoménu, ktorý ľudstvo sprevádza už od samého počiatku.

Najprirodzenejšou a najväčšou ľudskou túžbou je milovať a byť milovaný. Láska je najhlbšou ľudskou potrebou, je tým, čo nás robí šťastnými a čo našej existencii dáva zmysel, je kľúčom k tajomstvám sveta.

Na ceste hľadania lásky sa necháme často strhnúť, pomýliť, uspokojiť svoju túžbu, rozkošou z milovania, no tá je zväčša iba náplastou na ubolenú dušu, náhradou za niečo krásne, čo sme nenašli. Na ceste za láskou môžeme zablúdiť, môžeme sa sklamať, popáliť, zažiť zničujúcu bolesť, ale nikdy, nikdy ju neprestaneme hľadať a túžiť po nej. Je to naozaj tak. Aby sme boli šťastní, potrebujeme milovať.

Autorka

Muž a žena sú dve polovice, ktoré spejú k tomu,
aby vytvorili celok.

PLATÓN

Spomienky na prežitú rozkoš sú dlhšie a vernejšie
než prítomnosť.

SENECA

Muž je najslabší vtedy, keď mu krásna žena šepká
do ucha, aký je silný.

WEBSTER

Ženy sú na to, aby sme ich milovali,
a nie aby sme im rozumeli.

WILDE

Žena na mužovi miluje poväčšine viac jeho dušu než telo,
muž na žene viac jej telo než dušu.

ARCHYTAS Z TARENTA

Čarovná neznáma

Odjakživa som túžil vidieť Benátky. Moja túžba sa však splnila až pred rokom, keď sme sa s priateľom vybrali na dovolenku do Lignana. Andrej je môj najlepší kamarát z detstva a mali sme aj to šťastie, že sme spolu študovali na technike.

Ako manažér som skutočne vyťažovaný a keďže je u mňa práca vždy na prvom mieste, nemal som čas na poriadnu dovolenku už niekoľko rokov. Naozaj som sa cítil celkom vyčerpaný a práce aj ľudí som mal už plné zuby. Preto som sa rozhodol, že bude lepšie, ak túto dovolenku nebudem tráviť so svojou priateľkou, ktorej by som sa musel nepretržite venovať, ale s Andrejom. Priateľka to, našťastie, pochopila.

Andrej je momentálne bez záväzkov, a tak sme si rýchlo zbalili batožinu a mojím autom sme vyrazili v ústrety snečným dňom, horúcim plážam a chladivým vodám Jadranu.

Cesta ubiehala v pohode. Ubytovanie v hoteli Conca Verde bolo tiež príjemné. Vzali sme si dvojposteľovú izbu s výhľadom na more. Mestečko urobilo na nás

dobry dojem. Pláže boli priestranné, piesčité a pomerne čisté.

Tri dni sme len tak vylihovali na horúcom piesku a obzerali sme si opálené sexi telá krásavíc promenádujúcich sa po pláži. Slnko, more aj nové prostredie spôsobili, že sme rýchlo zabudli na každodenné trampoity a celkom sme sa oddali bezstarostnému a sladkému leňošaniu.

Na štvrtý deň sme sa vybrali do Benátok. Hneď od samého začiatku som intenzívne vnímal zvláštnu atmosféru tohto legendárneho mesta. Cítil som v kostiach, že tu zažijem niečo neobyčajné. Bol som uchvátený krásou, ktorá ma obklopovala. S Andrejom sme si so záujmom prezreli interiér Dóžovho paláca, baziliku svätého Marka i svetoznáme námestie pred ňou. Dýchala na nás neopakovateľná krása starej architektúry. Kľukatými uličkami sme sa vybrali na potulky smerom k Ponte di Rialto – mosta opradeného toľkými zaujímavými historkami.

V úzkych uličkách vládol čulý ruch. Turisti z celého sveta sa kochali pohľadom na architektonické skvosty mesta, občas sa zastavovali pred výkladmi obchodíkov a kupovali suveníry. Ručne maľované obrázky Benátok a gondoly rozličných veľkostí boli najžiadanejším artiklom. Práve som obdivoval nástenné maľby na starom dome, keď som zrazu pocítil nutkanie obzrieť sa vpravo.

Akoby nejaká tajomná sila riadila moje podvedomie. „Som tu! Obzri sa! Stojím tu len kvôli tebe!“ počul som, hoci nikto nič nehovoril. Obzrel som sa a vtom som ju uvidel.

Stála celkom blízko mňa pred malým obchodíkom so starožitnosťami. Bola nádherná. Vysoká, štíhla, tmavé vlasy jej splyváli na opálené ramená. Obrysy jej pevných prs sa jasne črtali pod tenkým bavlneným tričkom. Ako som ju tak hltal očami, znenazdajky sa obrátila a pozrela sa mi priamo do očí.

V tom okamihu akoby ma zasiahol blesk. Magické zelené oči sa mi zabárali do tela a ja som cítil, že neuniknem. Srdce mi začalo prudko búšiť. Prestal som vnímať ulicu, domy i ľudí. Videl som len ju.

Pomaly kráčala predo mnou. Boky sa jej vlnili ako nepokojné more. Vietor sa pohrával s dlhou hodvábnou sukňou a odhaľoval štíhle, pekne tvarované nohy. Všetko na nej bolo zvláštne a nádherné. Kráčal som za ňou ako omámený. Nečakane zastala pred výkladom a ja som sa ocitol v jej tesnej blízkosti.

V skle výkladu si všimla môj obraz. Pootočila sa a tajomne sa na mňa usmiala. Potom, akoby nič, bezstarostne pokračovala v prehliadke mesta. Kráčal som za ňou. Čoraz viac ma priťahovala. Začala sa ma zmocňovať nesmierna túžba aspoň letmo sa jej dotknúť. Každou bunkou svojho tela som cítil, že je to práve ona,

ktorú som celý život hľadal. V tej chvíli som sa rozhodol.

„Do you speak English?“

„Yes, I do.“

Jej magické oči ma spaľovali, až mi vyschlo v hrdle. Sebavedome som sa usiloval pokračovať v konverzácii. O chvíľu som už vedel, že je študentkou architektúry zo Španielska a v Benátkach je prvýkrát, tak ako ja.

Dlho sme blúdili kľukatými uličkami ako dvaja ľudia, ktorí sa poznajú od detstva a ja som mal naozaj pocit, že ju poznám odjakživa. Všetko, čo povedala alebo urobila, mi bolo dôverne známe, akoby som to už niekedy počul a zažil. Nevedel som, či to boli len moje predstavy a sny, alebo realita. Jej blízkosť ma privádzala do šialenstva.

Bože dobrý, veď ja jej rozumiem, aj keď nič nehovorí. Ako je to možné? Všetko na nej mi bolo neskutočne známe!

Mlčky sme pozorovali gondoly plaviace sa po Canale Grande. Inéz sa usmievala a ja som jej čítal z očí: „Páčiš sa mi! Čakala som na teba celú večnosť! Kde si sa tak dlho skrýval?“ Nsmelo som ju chytil za ruku. Neodtiahla ju. „Pod!“ zašepkal som. Rozpačito sa na mňa pozrela a vykročila nechajúc svoju dlaň v mojej. Viedol som ju k blízkeму parku. Vôňa jej parfumu dráždila moju fantáziu čoraz viac. Sadli sme si na lavičku

v ústraní. Ruky sa mi chveli, keď som sa jej dotýkal. Odhrnula si vlasy z čela a uprene sa mi zahľadela do očí. Ako námesačný som jemne hladil jej šiju. Srdce mi išlo vyskočiť z hrude, dych sa mi zrýchľoval a zalievala ma horúčava. Moje vzrušenie si nemohla nevšimnúť. Nežne sa ku mne pritúlila a zašepkala:

„Chcem Ťa!“

„Aj ja Ťa chcem! Veľmi, veľmi Ťa chcem!“

V tej chvíli som nevnímal nič, iba Inéz. Nádhernú, magickú bytosť, ktorá bola taká úžasná, že som chvíľami pochyboval, či je skutočná. Telo mala ako z alabastru a dotýkať sa jej bola neopísateľná slasť. Takmer som sa prestal ovládať. Nespoznával som sám seba. To, čo som cítil, nebola len sexuálna túžba. Bolo to niečo ako túžba splynúť s vesmírom. Nikdy predtým som nič podobné nezažil.

Vlhké pery a to, ako sa na mňa dívala, prezrádzali, že jej túžba je rovnako silná ako moja. V tej chvíli som stratil schopnosť racionálne uvažovať. Vzal som Inéz do náručia. Ako vo sne som ju niesol parkom, na ktorý padala noc, aby sa v prítmí odľahlých hustých kríkov stalo to, čo sa musí stať, a čo by nás dvoch navždy spojilo.

„Peter! Peter!“ vytrhol ma z nádherného snenia čísi prekvapený hlas.

„Peter, si to ty?“ rýchlymi krokmi sa k nám približo-

vala vysoká mužská postava. Bol to môj priateľ Andrej, na ktorého som celkom zabudol. Pomaly som položil Inéz do trávy a moje očarenie vystriedalo sklamanie.

Do pekla, Andrej, práve teraz sa musíš dotrepať! pomyslel som si podráždene.

„Kde si, došľaka, už hodiny ťa márne hľadám?!“ spustil na mňa nahnevane Andrej, akoby moju spoločníčku ani nevnímal a z jeho hlasu bolo cítiť hnev aj obavy zároveň. Bol som v rozpakoch a Andrej tiež.

„Prepáč, ale už som sa bál, že ťa nenájdem!“ koktal už menej podráždene. „Je už skoro tma. Si v poriadku?“ opýtal sa a v jeho hlase bolo cítiť prekvapenie i pochybnosť.

„Všetko je v poriadku! Počkaj ma pri aute! Prídem za tebou a potom ti to vysvetlím.“ odbil som ho náhlivo.

Vzal som Inéz za ruku a kajúcne som ju pohladil po líci. Je mi ľúto. Cítil som, ako čaro toho nádherného opantania zmyslov pomaly vyprcháva.

„Prepáč mi to... ak môžeš. Je to môj priateľ. Zabudol som na neho v tej chvíli, keď som ťa uvidel.“ Ruka v ruke sme prešli popri fontáne v parku na ulicu. Inéz chvíľu váhavo stála, potom si zložila z krku striebornú retiazku a bez slova mi ju zavesila na krk. Oči sa jej leskli od slz a naše pery sa mimovoľne spojili do dlhého sladného bozku. Mocne som ju k sebe pritisol a objal.

V tej chvíli ma prenikla ostrá bolesť a nesmierny strach. Stískal som ju tak tuho, akoby sme sa už nikdy nemali od seba oddeliť. Cítil som, ako jej rozpálené telo zo mňa postupne vysáva energiu a zmocňuje sa ma panika.

Po chvíli sa mi jemne vymanila z náručia. Oči mala zastreté závojom hmly.

„Adios, amigo!“ zašepkala a o chvíľu sa stratila v šere.

Ohúrený som stál uprostred ulice. Hrdlo mi zvieral mučivý krč. Chcelo sa mi kričať: „Neodchádzaj...!“, ale nevydal som zo seba ani hláska. Moja čarovná neznáma bola nenávratne preč. Striebornú retiazku dodnes opatrujem ako spomienku na Benátky – mesto kúzol.

Každá žena si s láskou spomína na muža, ktorý si ju chcel vziať, každý muž na ženu, ktorá ho nechcela.

SHERIDA

Ženy vedia zachovať len jedno tajomstvo – svoj vek.

VOLTAIRE

Niektoré múdre ženy sú len preto osamelé, lebo nevedeli skrývať svoju múdrosť.

DU MAURIER

Zrelé ženy sú ako jesenné ruže, možno preto sú aj najúžasnejšie.

AGRIPPA

Byť ženou je veľmi ťažká vec, lebo zvyčajne musí žiť s mužom.

JOSEPH CONRAD

Dámska jazda

Darina už dávno chcela svojim priateľkám navrhnúť, aby si niekam vyrazili. Stále len práca a práca, ustavičný kolotoč povinností. Cítila sa unavená a uvedomovala si, že by to chcelo nejaký dobrý žúr v správnej spoločnosti.

Pracovala ako módna návrhárka a odkedy sa rozviedla, ešte viac sa zahĺbila do práce, ktorá sa stala jediným zmyslom jej života. Mnohí jej závideli úspech i peniaze. Jedna módna prehliadka striedala druhú a ona žila kdesi medzi tým.

Je pravda, že do práce sa nijako nemusela nútiť, lebo sa v nej vyžívala, ba chvíľami mala pocit, že je od nej závislá. Firma, ktorú viedla, si vyžadovala veľa času. Rokovania, organizácia práce, nákup materiálov a množstvo ďalších povinností. Najlepšie sa však cítila v krajčírskych dielni, kde na všetko osobne dohliadala, a keď už všetci skončili, sadla si k stolu a pripravovala nové návrhy. Ak mala inšpiráciu, kreslila dlho do noci, ba niekedy až do rána. Cez víkendy sa stretávala so svojimi priateľkami Evou, Dášou, Janou, Magdou a Soňou.

Niekedy sa spolu vybrali na výlet, alebo strávili víkend na Dášinej chate, neďaleko veľkomesta, kde všetky pracovali. Tieto stretnutia žartovne nazývali „zlety bosoriek.“

Dáša bola riaditeľkou múzea, Eva pracovala v nemocnici ako oftalmologička, Jana bola nezamestnaná. V podniku, kde dlhé roky robila účtovníčku, prepúšťali zamestnancov, a tak prišlo aj na ňu. Bolo to pred tromi rokmi a odvtedy sa márne pokúšala zamestnať. Napísala hádam šesťdesiat žiadostí, no ženu okolo päťdesiatky už jednoducho nikto nezamestná. Magda bola úradníčkou v podniku na výrobu chladničiek a Soňa pracovala vo výskume.

Dáša bola tiež rozvedená. Dášino manželstvo trvalo krátko a bolo najhoršou skúsenosťou jej života. Napriek tomu, že to bola celkom príťažlivá a inteligentná a mala viacerých nápadníkov, už nikdy nedôverovala nijakému mužovi natoľko, aby sa za neho vydala.

Eva žila sama s dvoma takmer dospelými deťmi po tom, čo jej manžel zahynul pri autonehode. Magda mala dcéru, ktorá študovala na vysokej škole v hlavnom meste a jej manžel už druhý rok pracoval v zahraničí ako inžinier pri výstavbe fabriky na spracovanie ropy, takže celé dni bola sama. Jana sa pretĺkala životom ako slobodná matka a Soňa sa nestihla vydať, keďže dávala prednosť kariére výskumníčky, hoci je pravda, že svad-

bu už niekoľkokrát plánovala. Jej výskumné práce z biochémie boli vysoko oceňované v odborných kruhoch, a preto často chodila prednášať na vedecké konferencie. Pri jej životnom štýle by si rodinu vlastne ani nemohla dovoliť, a tak vytrvalo odmietala svojich ženbychtivých nápadníkov.

Priateľky sa navzájom poznali už od stredoškolských čias, keď spolu chodili do gymnázia a navzdory všetkému sa ešte aj po rokoch myslou cítili byť také mladé a bláznivé ako vtedy.

Iniciátorkou všetkých tých bláznivých kúskov bola vždy Darina. Jej originálne nápady zväčša našli u priateľiek pochopenie, a tak vďaka nej často zažívali neobyčajné veci.

Aj teraz Darina presvedčila kamarátky, aby si cez víkend urobili dámsku jazdu. V piatok sa zišli na Dáškinej chate a rozmýšľali, čo za prekvapenie asi Darina chystá, keď im okrem pohodlných športových vecí prikázala priniesť si aj spoločenské šaty. „Čo ste zvedavé? Skrátka, zajtra bude zábava ako sa patrí! Nechajte sa prekvapiť!“ napínala ich.

V sobotu predpoludním si spoločne vyšli na vychádzku a kochali sa v krásach jarnej prírody. Už dávno im nebolo tak dobre. Ohovárali svojich šéfov a známych, uťahovali si jedna z druhej, a pravdaže, na pretras prišli aj chúlостivé témy o sexe.

„Bože, čo je to sex?“ kričala so smiechom Dáša. „Už rok som nemala v posteli poriadneho chlapa!“

„Vau... naozaj?“ neverila Soňa. „Ja jedného poznám, môžem ti ho odporučiť!“ smiala sa. „Ak ti neprekáža, že ti pri tom vysvetlí aj kvantovú fyziku, tak ti ho môžem dohodiť! V posteli je faaakt dobrý. Len škoda, že tak veľa rozpráva. Je to taký mierne trhnutý vedec. Vedecky ti zdôvodní aj to, prečo má erekciu sedemkrát za noc!“

„Čoo? To nemyslíš vážne! Sedemkrát za noc?“ smiali sa ako šialené. „Aj ja ho chcem, aj ja ho chcem!“ prekrikovali jedna druhú. „Baby, ja mám takú chuť na sex, až by som plakala! Tuším by som sa pomilovala aj s tým horárom, čo sa tu občas premáva!“ zavtipkovala Darina. Vtom sa všetky búrlivo rozosmiali, lebo spoza hustých malinových kríkov sa zrazu nečakane vynoril spomínaný horár.

„Dobrý deň, dámy! Ako sa vám darí?“ prihovoril sa zdvorilo. Chvíľu sa s ním rozprávali, no Darina sa len chichúňala do dlaní, a keď prešiel do dostatočnej vzdialenosti, veľavravne povedala: „Všimli ste si, aký má veľký nos?“

„A aký červený!“ dodala Eva a zase sa všetky hlasito rozosmiali.

Popoludní začali pripravovať jedlo a občerstvenie na večerný žúr. Magda a Soňa sa postarali o výzdobu a Darina vybrala cédéčka s ich obľúbenými skladbami.

Popri tom si stihli vyrozprávať všetko, čo ich ešte ťažilo. Pracovné problémy, celulitídu, pribúdajúce kilogramy a vrásky, každodenné radosti i trápenia žien v strednom veku. Potom prinútili Darinu, aby im prezradila, čo za prekvapenie pre nich pripravila na večer.

„Pozvala som na večer dvoch mužov, aby tu nebol, ako vždy, babinec!“ prezradila konečne.

„Nedávno som sa s nimi stretla na firemnom večierku. Uvidíte, že mi budete vďačné, keď ich spoznáte! Určite nebudete proti, keď nám spestia náš nudný asketický život!“ zasmiala sa svojím typicky hrdelným smiechom a otvorila okno.

Bol nádherný jarný podvečer a do izby prúdil svieži vzduch prevoňaný borovicou. V priestrannej hale drevenej chaty už bolo všetko pripravené na večer. Jedlo z kuchyne rozvoniavalo a všetky mali dobrú náladu, lebo sa vyrozprávali a striasli zo seba každodenné problémy. A pri dobrom vínku, z ktorého si celé popoludnie pomaly uchlipekávali, vôbec nebolo ťažké brať veci s nadhľadom.

Tesne pred večerou sa vyparádili do spoločenských šiat a robili si špásy z toho, koľko ktorá pribrala od posledného stretnutia. Zanedlho pred chatou zastalo akési tmavé auto. Magda vyzrela von otvoreným oblokom. Z auta vystúpili dve impozantné mužské postavy, ktoré však pre tmu nemohla bližšie identifikovať.